

at netop disse 80 Ukrudtsplanter, som der vare samlede sammen, ere af den største Betydning for vort Landbrug. Det var Udsnit, hentede ude fra Markerne, som stod i deres friske Flor; vel vandede hver Dag, saa at man kunde se dem paa forskellige Udviklingstrin, nogle med Blomst, andre med Frugt eller Knop o. s. v.; her var der altsaa den bedste Lejlighed til ved en Anskuelsesundervisning at gøre Bekendtskab med dem. Jeg talte med adskillige Bønder, som gik ind og saa paa dem og sagde: Ja, der staar en, den kender jeg godt hjemme fra min Mark. De traf altsaa der deres gamle bekendte hjemmefra. Disse 80 Ukrudtsplanter, som altsaa vakte saa ringe Opsigt, betyde alligevel, som det fremgik af en Tabel, der var hængt op ovenover dem, et anslaaet Tab for det danske Landbrug paa 100 Mill. Kr. om Aaret. Og naar vi sige, at det danske Landbrugs samlede Høstudbytte er omtrent 550 Mill. Kr., saa forstaar man, hvor meget det betyder, at der ødelægges for 100 Mill. Kr. aarlig ved Ukrudtet. Det har saa stor Betydning, at det fortjente den nøjeste Agtpaagivenhed.

Vi have fra Socialdemokratiets Side i de sidste 3 Aar rejst denne Sag om Ukrudtets Bekæmpelse, og vi have ment, at der ogsaa kunde gøres noget ad Lovgivningsvejen for at bekæmpe Ukrudtet, men desværre ere vi ikke komne ret langt endnu. Vi forlangte allerede for 2 Aar siden, at Ministeriet skulde skaffe os Oplysning om, hvordan denne Sag stod i Udlandet, hvad man der ad Lovgivningsvejen havde gjort for at bekæmpe Ukrudtet, og vi havde saa ventet, at disse Oplysninger havde ligget fremme for Folketinget i Fjor. Men til vor store Overraskelse meddelte Landbrugsministeren, at det havde han glemt. Saadan en Bagatel som Ukrudt, der skader Landbruget for 100 Mill. Kr. aarligt, havde han ikke tænkt mere paa. Han havde ganske vist lovet at skaffe os Materialet, men det var gaaet ind ad det ene Øre og ud af det andet, der var altsaa ikke noget Materiale. Saa bad vi naturligvis Ministeren, om han da ikke, hvis han fik en ledig Stund til at tænke over denne Sag, vilde søge at skaffe saadant Materiale til Veje. Nu have vi ogsaa faaet noget Materiale, det er ikke meget fyldigt, og det er meget sløt behandlet. Jeg skal henvise til en Skrivelse, som findes i Betænkningen, hvori der kort og overfladisk gøres Rede for det Materiale, som er fremskaffet ved Hjælp af Udenrigsministeriet. Jeg synes, det vilde være

paa sin Plads, om Landbrugsministeriet havde ladet dette Materiale bearbejde, havde ladet nogle af disse Love oversætte. Materialet faa vi tilsendt paa Fransk, Tysk og Engelsk. Det havde da været paa sin Plads, om Ministeriet havde ladet det bearbejde, ladet det oversætte og trykke i Betænkningen, saa alle Medlemmer herinde havde haft Lejlighed til at se paa det og bedømme det. Det er imidlertid ikke sket, og jeg anvendte derfor min Søndag i Gaar til at gennemgaa dette Materiale og skal saa her i Korthed give Beretning om, hvad det indeholder.

Den nyeste Lovgivning paa dette Omraade findes i Irland. Der er givet en Lov, ved hvilken man vil bekæmpe Ukrudtet, og denne Lov traadte i Kraft den 1. Januar 1910. Denne Lov falder i tre Afdelinger. I den første Afdeling gives der først en Forklaring af, hvad der skal forstaas ved Ukrudtsplanter, og hvilke de Ukrudtsplanter ere, man vil til Livs og Loven for Irland har ikke mange, den har 5 Planter. Det er Planter, som ere udmærket godt bekendte ogsaa her i Danmark, nemlig Brandbæger, Agersennop, Følfoed, Agertidsel og Skræppe. Det ere gode bekendte, som vi finde paa næsten alle Marker i Danmark. Det hedder saa i denne Lov, at der kan kun skrides ind mod disse 5 Ukrudtsplanter med de lokale Myndigheders Tilladelse, men efter at de lokale Myndigheders Tilladelse er indhentet, rettes der saa en Henvendelse til Ejeren af de Marker, det gælder, og man siger til ham, at han inden en vis Tid skal have de og de Ukrudtsplanter fjernede fra sin Mark. Tillige bliver det meddelt Ejeren, paa hvilken Maade de skulle udryddes og uskadeliggøres. Hvis Ejeren af Marken ikke vil rette sig efter dette, har det offentlige Bemyndigelse til at skride ind og lade Ukrudtet fjerne paa offentlig Bekostning og til at idømme den paagældende Ejer Bøder paa fra 5 til 10 £. De, som skulle føre Tilsyn med, om der paa Markerne vokse Ukrudt eller ej, skulle til enhver Tid have uhindret Adgang til Ejerenes Ejendom for at kunne undersøge dette Forhold. Den anden Del af Loven handler om, at de Tilsynsmænd, som ansættes ifølge denne Lov, have Ret til paa bestemte Tider at gaa ind i Butikker, Lagre og paa Steder, hvor der produceres Frø til Avl, og tage Prøver ud af Sædefrøet og undersøge, hvor rent det er, hvor meget Ukrudt der er i det, og hvilken Spireevne det har. Resultatet af disse Undersøgelser bliver offentliggjort samt Navn og Adresse paa den